

Lieta C-187/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 25. marts

Iesniedzējtiesa:

Kúria (Augstākā tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 4. februāris

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

FAWKES Kft.

Atbildētāja:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Valsts nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību nodaļa, Ungārija)

***Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija)**

lēmums

kasācijas instancē

[*omissis*: valsts procesuālo tiesību jautājumi]

Rezolutīvā daļa:

Kúria [...] uzsāk prejudiciālā nolēmuma tiesvedību Eiropas Savienības Tiesā un uzdod tai šādus prejudiciālos jautājumus:

1. Vai Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas vērtības noteikšanai var tikt ņemtas un ir jāņem vērā tikai tās vērtības, kas norādītas datubāzē, kura izveidota, balstoties uz dalībvalsts muitas iestādes pašas veiktajām atmuitošanas procedūrām?

2. Vai - ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša – muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu ir jāvēršas pie citu dalībvalstu muitas iestādēm, lai noskaidrotu to datubāzēs norādīto līdzīgu preču muitas vērtību, un/vai ir jāizpēta kāda [Savienības] datubāze un jānoskaidro tajā norādītās muitas vērtības?

3. Vai Regulas Nr. 2913/92 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas vērtības noteikšanai nevar ņemt vērā atmuitošanas pieteikuma iesniedzēja veikto darījumu vērtības pat tad, ja ne valsts muitas iestādes, ne citu dalībvalstu muitas iestādes nav tās apšaubījušas?

4. Vai Regulas Nr. 2913/92 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktā prasība “tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā” ir jāinterpretē tādējādi, ka atsauces periodu var noteikt kā +/- 45 dienu laikposmu pirms un pēc atmuitošanas?

Pamatojums

Atbilstošās Eiropas Savienības tiesību normas

Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi [OV 2015, L 343, 1. lpp.] 30. pants:

“1. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. pantu, tā ir jānosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu līdz pirmajam apakšpunktam, pēc kura to var noteikt, ar noteikumu, ka pēc deklarētāja lūguma c) un d) apakšpunktu piemēro otrādā secībā; vienīgi tad, ja šādu vērtību saskaņā ar konkrētu apakšpunktu nevar noteikt, var piemērot nākamo apakšpunktu šajā pantā noteiktajā secībā.

2. Muitas vērtība, ko nosaka saskaņā ar šo pantu, ir:

a) darījuma vērtība vienādām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopieni un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopieni un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu, par kādu vienādas vai līdzīgas ievestās preces tiek pārdotas Kopienā vislielākajā kopapjomā personām, kas nav saistītas ar pārdevēju;

d) izskaitļotā vērtība, ko veido šādu lielumu summa:

– ievesto preču ražošanā izmantoto materiālu un izgatavošanas vai citu pārstrādes darbību cena vai vērtība,

- peļņas un vispārīgo izdevumu summa, kas vienāda ar summu, kas parasti parādās, pārdodot tāda paša veida vai tipa preces kā novērtējamās, kuras izvešanai uz Kopienų izgatavo izvedējas valsts ražotāji,
 - 32. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto priekšmetu cena vai vērtība.
3. Jebkādu turpmākus nosacījumus un noteikumus iepriekš minētā 2. punkta piemērošanai nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.”

Kasācijas tiesvedības priekšvēsture un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma īss izklāsts

- 1 Pamatojoties uz vairākiem kasācijas sūdzības iesniedzējas 2012. gadā iesniegtajiem pieteikumiem, brīvā apgrozībā Eiropas Savienības muitas teritorijā tika laisti dažādi Ķīnas izcelsmes tekstilizstrādājumi. Vēlāk muitas iestāde uzskatīja, ka saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”) 29. pantu deklarētā darījuma vērtība bija pārāk zema. Pēc tās domām, nebija iespējams atrast tām vienādas preces, nedz noteikt ne darījuma vērtību līdzīgām precēm, ne vērtību, kas balstās uz vienas vienības cenu, ne izskaitloto vērtību. Tā kā nebija iespējams izmantot nevienu no Muitas kodeksa 30. pantā paredzētajām metodēm, muitas vērtība tika noteikta saskaņā ar 31. pantā paredzēto brīvo metodi. Pieņemot lēmumu, muitas iestāde izmantoja valsts datu bāzē iekļautos datus par +/- 45 dienu laikposmu. Darījuma vērtības, kuras kasācijas sūdzības iesniedzēja izmantoja iepriekšējās atmuitošanas procedūrās Ungārijā un citā dalībvalstī un kuras muitas iestādes neapšaubīja, netika ņemtas vērā.
- 2 Kasācijas sūdzības iesniedzēja cēla administratīvu prasību tiesā par otrās instances iestādes lēmumu. Pēc tās domām, muitas iestādei būtu bijis jāvērsas par muitas jautājumiem atbildīgajās Eiropas Savienības iestādēs, proti, *OLAF*, *TAXUD*, *EUROSTAT*, un, balstoties uz tām pieprasīto informāciju, bija jāņem vērā darījuma vērtības vienādām vai līdzīgām precēm saskaņā ar Muitas kodeksa 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu. Šajos apstākļos tai esot bijis jāņem vērā pēc kasācijas iesniedzējas pieteikuma atmuitoto preču darījuma vērtības, kuras neapšaubīja nedz [Ungārijas], nedz [citu dalībvalstu] muitas iestādes. Turklāt kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka laikposmam, kas ņemams vērā, lai šo vērtību noteiktu, ir jābūt ilgākam nekā +/- 45 dienas.
- 3 Pirmās instances tiesa administratīvo prasību noraidīja. Galīgā sprieduma motīvu daļā tā atzina, ka atbildētājam muitas iestādei nebija pienākuma iegūt datus no Savienības un ka šādas vienotas Savienības datubāzes nemaz nav, un tāpēc tā nemaz nevarēja šādu datubāzi vai datubāzes izpētīt. Atbildētājam neesot saistošs tas, ka citās Savienības dalībvalstu muitas procedūrās kasācijas sūdzības iesniedzējas situācija nav izlemta. Kasācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumu, ka, nosakot muitas vērtību vienādām vai līdzīgām precēm, ir jāņem vērā tās pašas

darījumi, minētā tiesa atzina par kļūdainu. Tā arī uzskatīja, ka bija pareizi valsts datubāzē atlasīt tikai datus par +/- 45 dienu laikposmu.

- 4 Par galīgo spriedumu, ar ko tika noraidīta tās prasība, kasācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza kasācijas sūdzību *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija). Tā apgalvo, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 16. jūnija spriedumu lietā C-291/15, *EURO 2004. Hungary* (EU:C:2016:455) tad, ja darījuma vērtība netiek atzīta, esot jāveic salīdzinājums starptautiskā mērogā, lai noteiktu muitas vērtību saskaņā ar Muitas kodeksa 30. pantu. Tālab esot nepieciešama piekļuve Savienības datu bāzēm. Tā arī apgalvo, ka esot jāņem vērā darījuma vērtība, kuru muitas iestādes bija atzinušas saistībā ar pašas kasācijas sūdzības iesniedzējas veiktajam atmuitošanas procedūrām. Datu par vienādām vai līdzīgām precēm noskaidrošanai nevarot noteikt +/- 45 dienu atsaucē laikposmu. Atbilstoši *Kúria* vērtējumam, ņemot vērā kasācijas sūdzības iesniedzējas uzdotos jautājumus, tiesvedības iznākums ir atkarīgs no Savienības tiesību interpretācijas. Tāpēc minētā tiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai iepriekš izklāstītos jautājumus, lūdzot pieņemt par tiem nolēmumu prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā.
- 5 Formulējot prejudiciālos jautājumus, *Kúria* ņēma vērā apstākli, ka Muitas kodeksa 31. pants ir piemērojams tikai tad, ja nav izpildītas 30. pantā noteiktās prasības. Savā administratīvajā prasībā kasācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apšaubīja to, ka atbildētāja muitas iestāde bija veikusi visus iespējamus un nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktās prasības.
- 6 *Kúria* uzskata, ka valsts muitas iestāde nevar nepieprasīt informāciju no citu dalībvalstu muitas iestādēm, lai noskaidrotu vienādu vai līdzīgu preču esamību 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē. Vēlāk tai lēmumā ir jānorāda iemesls, kura dēļ tā pieprasīja informāciju no šīm iestādēm. [Savienības] līmenī nav tādas vienotas iestādes, kuras datubāzei būtu dodama priekšroka saskaņā ar Muitas kodeksu vai Komisijas Regulu (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi. Tādējādi *Kúria* uzskata, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 30. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu ir jābūt atļautam pieprasīt informāciju no dalībvalstu muitas iestādēm.
- 7 *Kúria* to interpretē tādējādi, ka pieteikuma iesniedzēja iepriekšējās atmuitošanas procedūrās izmantoto darījuma vērtību neatzīšana var tikt attaisnota ar apstākli, ka attiecībā tieši uz šo pieteikuma iesniedzēju bija radušās šaubas par to, vai darījuma vērtību varēja pamatoti uzskatīt par muitas vērtību saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu. Savukārt Muitas kodeksa 30. pantā ir noteikts, ka muitas vērtība ir jānosaka pēc iespējas objektīvi.
- 8 *Kúria* uzskata, ka, ņemot vērā 90 dienu termiņu, kas norādīts attiecībā uz citām Regulā Nr. 2454/93 paredzētajām tiesiskajām situācijām, ir pieļaujams par atsaucē periodu [kas prasīts formulējumā “tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā”] uzskatīt +/- 45 dienu laikposmu.

9 [omissis: valsts procesuālo tiesību jautājumi]

Budapeštā, 2021. gada 4. februārī

[..]

[omissis: paraksti]

DARBBA VERSIJA